

Fredmans Epistel

Till Fader Mowitz, hvarutinnan han
 liknar honom wid ett Skepp, och till
 Fader Bergström, diktad midt i
 veckan, om Djurgårdens
 nöjen och fri-månda-
 gar alla dar.

Med sin sneda frut,
 Gladt på Djurgår'n fring alla backar
 Skymta fjortlar och hvita flackar
 Föresta Nymf, som på dörren knackar
 Gnom dörren skjut.
 Vångt till Månda'n, I raska Bröder,
 Likså långt som från Norr till Söder;
 Morgondagen blott oro föder

Hela året ut.
 Våljom nattens sköte,
 Under Åftron-stiernans klara brand,
 Till vårt glada möte,
 Med Pokaln i hand;
 Och i mörkrets bvala,
 Res Cupidos altar der du spör,
 Bacchi Källar-swala
 Drufwans ångor strör.
 Eåt den dumma i ofet tråka,
 och den sluga sin hjerna bråka;
 Vin och Gillekor och Fredmans Stråka
 Natten ljustig gör.

SEDERHOLM, 1824.

Trykt i Gellsteinska Boktryckeriet.

Rors! utan glas, du ser ut, din Kanarie,
 Som ett rankigt skepp på böljan utan flagg,
 Utan kompass och i brusande svalie,
 Strandadt, plundradt, fullt af fattigdom och
 agg.

Stråken, låt se, är masten skeppet förer,
 Skjortan blir seglet, Mimplen nattkappan är,
 Klippor och skär
 Å' frogar här och där.

Se en Schebeck, som i wägen arbetar,
 Drifwer af och ann, men stundom gör en lof.
 Och som i tusende vinklar uppletar
 No förfriskning, kår och tunnor, kap och rof.
 Jag är Neptun, som wåg och segel röder,
 Och denna Liljans frog är hamnen, jag tror,
 Och frögar mor,
 Hon är hvalfisten, Bror.

Rustigt pläfir, jag bara med dig stämtar.
 Här har du ditt glas, lägg ut, nu vinden blås,
 Söt opp din graf, snart grifsteklockan stämtar,
 Och din gamla bränvinsstuta hon förgås.
 Bacchus ditt skepp, som Redare följbrer,
 Änglarna berga själen uti en slup,
 Sjunk i ditt djup;
 Tag till valet en Sup.

Fader Bergström, stäm upp och klinga,
 Öppna kråset för bröst och bringa,
 Vi ska dansa och vi ska swinga,
 I ditt glada hus.

Låt oss ge våra små Mamseller
 Vin och Smisken och Karameller;
 Pimpinella Mor Maja håller
 Ii glas och krus.

Vi ä' wana att jemt tractera,
 Och med glaset i hand orera.
 Fader Bergström nu qvintillera
 Under sus och dus.

Se der dansar Flickan,
 I sin rosenröda Kost och Kjol;
 Hvar är nu den brickan,
 Som hon bar i sjol?
 Korgen med Citroner
 Tynger inte mera hennes arm;
 Nu ibland Baroner
 Dansar hon sig warm.
 Med Solfjädren hon bröstet fäktar,
 Riger djupt och med armen fäktar,
 Sockrar Wofflor, och dricker Nectar,
 Under Pufors larm.

Fader Bergström, re'n månan glimmar,
 Nyckelharpan i rummet stimmar,
 Och Mor Maja wid skänken primmar